

Sygn. I C 1671/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aneta Szalkiewicz-Łosiak
Protokolant:	Staż. (...)

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r. w (...) na rozprawie

sprawy z **powództwa** (...) we W.

przeciwko K. P.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1671/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 września 2015r. powód (...) we W. wystąpił o zapłatę przeciwko K. P. kwoty 19.687,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwana zawarła umowę, na podstawie której poprzednik prawny powoda oddał pozwanej środki pieniężne, które pozwana obowiązała się zwrócić. Dochodzona pozwem kwota stanowi kwotę należności głównej wraz z kwotą odsetek.

Pozwana, do chwili wydania wyroku zaocznego, nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 10 listopada 2009r. pozwana zawarła z (...) Spółką Akcyjną (...), mocą której pozwanej oddane zostały do dyspozycji środki pieniężne.

okoliczność niekwestionowana.

Dnia 17 kwietnia 2015r. Bank zawarł z powodem umowę zbycia wierzytelności wobec pozwanej wynikającej z umowy bankowej.

dowód: umowa cesji wierzytelności k. 7-10.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zostało wykazane dlatego podlegało oddaleniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jedynie w oparciu o twierdzenia powoda przedstawione w pozwie oraz treść umowy przelewu wierzytelności.

Powód, na dwa dni przed rozprawą mimo, że o jej terminie zawiadomiony został ponad miesiąc wcześniej, złożył pismo procesowe, do którego załączył wnioski dowodowe o dopuszczenie dalszych dowodów w postaci dokumentów, jednak Sąd pominął te dowody, uznając je za spóźnione. Wskazać należy, że zasada szybkości postępowania cywilnego i zasada koncentracji materiału dowodowego wymaga od powoda by wszystkie twierdzenia i wnioski dowodowe, powołał i wskazał już w pozwie, pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w późniejszym postępowaniu, w sytuacji gdy złożenie tych wniosków czy podniesienie twierdzeń spowodować może zwłokę w rozpoznaniu sprawy (art. 207 k.p.c.). W realiach nin. sprawy dopuszczenie dowodu z dokumentów załączonych do pisma procesowego, złożonego na dwa dni przed rozprawą, wobec nieobecności strony pozwanej na rozprawie, wymagałoby odroczenia rozprawy, celem doręczenia pisma i dokumentów pozwanej. W sytuacji, gdy powód nie przedstawił żadnych okoliczności usprawiedliwiających tak późne złożenie części dowodów, dokumentów które mogły i powinny zostać złożone razem z pozwem, Sąd pominął wniosek o dopuszczenie ich jako dowodu w sprawie. Poza tym, treść tych dowodów nie wpłynęłaby na rozstrzygnięcie w sprawie, bowiem na podstawie tych dokumentów nie można było ustalić czy, a jeśli tak to w jakiej wysokości Bank posiadał wierzytelność przeciwko pozwanej, w jaki sposób, za jaki okres, w jakiej wysokości i od jakiej kwoty wyliczone zostały odsetki, czy powodowi przysługuje wierzytelność w wysokości zgłoszonej w pozwie.

Dla potwierdzenia faktu zawarcia umowy oraz jej warunków, powód nie przedstawił żadnych dowodów, jedynie twierdzenia. Na podstawie tych twierdzeń możliwe było jedynie ustalenie źródła powstania cedowanej wierzytelności. Jednak na podstawie treści tych twierdzeń, nie była możliwa szczegółowa weryfikacja zgłoszonego żądania. Powód nie przedstawił bowiem twierdzeń, co do tego, jakie należności składają się na dochodzoną w pozwie kwotę, jaka część tej kwoty stanowi niespłacony kapitał, a jak należna jest tytułem odsetek. Z treści pozwu wynika jedynie to, że pozwana zawarła z Bankiem umowę, że na jej podstawie otrzymała określoną ilość środków pieniężnych oraz to, że strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania. Powód nie przedstawił żadnych danych, na podstawie których możliwa była jakakolwiek weryfikacja żądania do czego był zobowiązany na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Nie wskazał kwoty niespłaconego kapitału, ani tego od jakiego dnia rozpoczął naliczenie skapitalizowanych odsetek. Powód nie przedstawił nie tylko dowodu, ale nawet twierdzenia co do tego od jakiej kwoty, w jaki sposób nastąpiło wyliczanie tych odsetek. Nie było również danych co do początkowej daty ich naliczenia. Nie było również żadnych twierdzeń, co do tego na jakich warunkach i w jakiej wysokości należą się od pozwanej odsetki. Powód stwierdził jedynie w pozwie, że pozwana nie dotrzymała warunków wskazanych w umowie, nie przedstawiając jednak żadnych twierdzeń co do tego, jakim jej postanowieniom pozwana uchybiła.

Brak takich danych uniemożliwiał dokonanie jakichkolwiek ustaleń co do istnienia zobowiązania pozwanej i tym bardziej jego wysokości, nie było w ogóle podstaw dla ustalenia czy, a jeśli tak to na jakich zasadach od pozwanej należne były odsetki, za jaki okres faktycznie zostały naliczone, od jakiej kwoty i jaka wysokość odsetek była uwzględniona przy określaniu żądania pozwu. Z tych względów Sąd nie miał możliwości zweryfikowania zasadności zgłoszonego żądania. Z pewnością Bank miał prawo do żądaniu zwrotu niespłaconej należności, jak również uprawnienie do naliczania odsetek za czas opóźnienia w spłacie zadłużenia. Jednak takie uprawnienie przysługuje od zadłużenia, tymczasem powód nie wskazał jaka część należności nie została uregulowana w terminie, nie wykazał również tego, kiedy nastąpił skutek rozwiązania umowy i tym samym postawienie całej niespłaconej kwoty w stan wymagalności.

Dlatego żądanie powoda zostało oddalone. To powód – dochodząc zapłaty określonej kwoty – w myśl art. 6 k.c. - powinien wykazać zasadność żądania. W niniejszej sprawie strona powodowa zignorowała obowiązek nałożony przez cytowane przepisy. Nie przedstawiła w terminie nie tylko dowodów, ale nawet twierdzeń, na podstawie których Sąd mógłby ustalić czy pozwana zobowiązana była wobec Banku, jeśli tak to jakiej wysokości było to zobowiązanie, w jaki sposób, od jakiej kwoty i jakiego rodzaju skapitalizowane odsetki karne zostały naliczone. Co prawda wydany w sprawie wyrok jest zaoczny, bowiem pozwana, której doręczony został pozw, nie zajął stanowiska w sprawie. Jednak

mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu, okoliczności przytoczone przez powoda w pozwie, podniesione twierdzenia, nie są wystraszające by na ich podstawie dokonać wiążących ustaleń w sprawie, by przyjąć je za niewątpliwe w rozumieniu art. 339§2 k.p.c. żądanie zgłoszone w pozwie, zwłaszcza, że powód wskazał jedynie kwotę żądania. Powód wspomina w pozwie jedynie o umowie pozwanej z Bankiem o tym, że pozwana nie uregulowała zaległości. Nie wskazuje jednak jakiego rodzaju należności i w jakiej wysokości złożyły się na kwotę główną, nie podaje wysokości i rodzaju wyliczonych odsetek, nie podaje od jakiej kwoty je naliczał i za jaki okres. Brak takich informacji w pozwie, jak również w załączonych do pozwu dokumentach powoduje, że nie sposób przyjąć twierdzeń powoda jako podstawy wydania zasądzonego wyroku zaocznego. Nie sposób bowiem ustalić, czy na dzień przelewu Bankowi przysługiwała wierzytelność w takiej kwocie w jakiej powód zgłosił ją w nin. postępowaniu, jako uzyskaną w drodze jej przelewu. Wykazanie jedynie czynności przelewu wierzytelności, bez przedstawienia twierdzeń co do istnienia samej wierzytelności, nie daje podstaw do uwzględnienia powództwa w całości.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...).